

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/149/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010325
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3512010325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a prísediacich I. T. B. a L. T. P. v trestnej veci obžalovaných S. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Q. U. T.G.D. Č. XX, a G. B., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Q. U. T.J.F. Č. XXX, trestne stíhaných pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 7. decembra 2012 t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaní: 1/ S. B. J. Č. Á. M. X., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom Q. U. T. Č. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

2/ G. B. J. Č. Á. M. I., nar. XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom Q. U. T. Č. XXX, na slobode,

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 175/12 -77 zo dňa 21.09.2012, doručenej tunajšiemu súdu dňa 24.09.2012, pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa podľa obžaloby mali dopustiť na skutkovom základe, že dňa 06.02.2012 v čase asi o 20.00 hod. v Č. v rodinnom dome číslo XXX na W. ulici spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode nezisteným spôsobom vnikli na oplotený pozemok pri rodinnom dome číslo XXX, rozbili zasklenie okna kuchyne, cez takto vzniknutý otvor vošli do kuchyne domu, prešli do izby, kde obvinený G. B. uchopil tam nachádzajúceho sa poškodeného D. P., zdravotne ťažko postihnutú osobu, rukou cez tvár a ústa a S. B. od neho pýtal peniaze a prehľadával veci v izbe, pričom poškodenému D. P. odcudzili 55,- € v hotovosti a zatvárací nožik, ktorý mu zobrali z vrecka nohavíc, ktoré mal oblečené, pričom mu predtým z tohto vrecka vybrali ruku a držali mu ju a následne z domu odišli, čím mu spôsobili škodu vo výške najmenej 55,- €,

p r e t o ť e nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného D. P., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom Č., L. XXX, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovaným S. B. a G. B. trestné konanie pod sp. zn. 1T/149/2012 na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 175/2012 - 77 zo dňa 21.09.2012 pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa podľa obžaloby mali obžalovaní dopustiť na skutkovom základe, že dňa 06.02.2012 v čase asi o 20.00 hod. v Č. v rodinnom dome číslo XXX na W. ulici spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode nezisteným spôsobom vnikli na oplotený pozemok pri rodinnom dome číslo XXX, rozbili zasklenie okna kuchyne, cez takto vzniknutý otvor vošli do kuchyne domu, prešli do izby, kde obvinený G. B. uchopil tam nachádzajúceho sa poškodeného D. P., zdravotne ťažko postihnutú osobu, rukou cez tvár a ústa a S.M.B. B. od neho pýtal peniaze a prehľadával veci v izbe, pričom poškodenému D. P. odcudzili 55,- € v hotovosti a zatvárací nožik, ktorý mu zobrali z vrecka nohavíc, ktoré mal oblečené, pričom mu predtým z tohto vrecka vybrali ruku a držali mu ju a následne z domu odišli, čím mu spôsobili škodu vo výške najmenej 55,- €.

Okresný súd vykonal vo veci hlavné pojednávanie dňa 04.12.2012 a 07.12.2012 a na základe vykonaného dokazovania vyhlásil dňa 07.12.2012 vyššie citovaný oslobodzujúci rozsudok.

Na hlavnom pojednávaní sa obaja obžalovaní ako aj prokurátor jednoznačne vyjadrili, že nechcú konať o dohode o vine a treste.

Obžalovaní S. B. a G. B. po poučení o právach obžalovaného a poučení v intenciách § 257 Trestného poriadku sa vyjadrili, že sú nevinní.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch obžalovaných S. B., G. B., poškodeného D. P., svedkov U. W., T. S.F., J.M.R. D., Y. B., I. U. Q., L. W., prečítal listinné dôkazy a ďalšie dôkazy vzťahujúce sa predmetnú trestnú vec a osoby obžalovaných.

Z výpovede obžalovaného S. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodeného nepozná, u poškodeného nebol a v deň kedy sa skutok mal stať, bol v práci v Q. U. T., pričom na druhý deň ráno ho v práci kontroloval T. S.R.P.. Uviedol, že obžalovaný G. B. je jeho strýko. Podľa neho obžalovaný ho usvedčuje pre spory z minulosti týkajúce sa matky obžalovaného S. B. a obžalovaného G. B..

Z výpovede obžalovaného G. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že žalovaný skutok nespáchal, nevie prečo je na súde, o skutku sa dozvedel z rozprávania v dedine od ľudí. Dupočul sa o tom, že bol do toho namočený S. B.. Pre rozpory výpovede na hlavnom pojednávaní s výpoveďou z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, skutok spáchal obžalovaný S. B. a svedok U. W., pričom mu v inkriminovaný deň U. W., že pôjdu k P. niečo zobrať. Priviezol do Č. zo Q. S. B. k U. W. a od neho ich zaviezol pri družstvo. Obžalovaný nechcel ísť. U. dal S. oblečenie, aby sa prezliekol. Odviezol ich k družstvu, pričom autom odišiel k J. D.. Asi za pol hodinu mu U. telefonoval, aby prišiel pre nich. Stretol ich pri obecnom úrade. Následne mu povedali, že vylomili okno a vošli dnu a poškodenému zobrali peniaze asi 70,- Eur. Povedali mu, že u P. boli vo vnútri, na čo sa na nich nahneval. Nepovedali mu, čo sa udialo vo vnútri. Išli k U., kde sa S. prezliekol a obžalovaný ho zaviezol domov. Obžalovanému nič nedali. K tejto výpovedi obžalovaný uviedol, že si myslí, že hovorí to isté a vyšetrovateľovi povedal pravdu a s odstupom času si to nepamätá.

Z výpovede poškodeného D. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je invalidný dôchodca, má amputovanú nohu a slabý zrak. Dňa 06.02.2012 večer ležal vo svojej izbe a pozeral televízor. Následne začul rinčanie skla, vstal preto z postele, išiel k dverám od izby, aby ich zavrel. Na druhej strane muž potlačil dvere, pričom spadol, za dvere, tento muž mu dal ruku na tvár asi aby nekričal. Následne vošiel druhý muž, ktorý prehľadával izbu, posteľ invalidný vozík. Pýtali sa kde sú peniaze. Jeden bol vyšší, druhý bol nižšej postavy. Vo vrecku bundy mal 50,-Eur bankovku a 5,-Eur bankovku, ktoré im dal. Zobrali mu tiež zatvárací nožik. Ten čo pýtal peniaze bol vyšší, mal neznámy hlas. Bol to pre neho cudzí človek. Ten druhý nepovedal nič, mal čiapku a vyhrnutý golier. Podľa toho ako sa pohybovali v dome, museli vedieť ako to u neho vyzerá. Z výpovede poškodeného vyplynulo, že v minulosti, v roku 2011 býval u neho doma U. W. a Y. B., pričom počas toho ako u neho bývali mu podľa jeho názoru ukradli nejaké veci. Asi dva týždne u neho býval aj G. B.. Na hlavnom pojednávaní bol poškodený konfrontovaný s hlasom oboch obžalovaných, ale podľa hlasu ani u jedného neidentifikoval ako hlas človeka, ktorý v inkriminovaný deň u neho pýtala peniaze.

Z výpovede svedka U. W. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že to čo vypovedal v prípravnom konaní nie je pravda, bol k výpovedi prinútený políciou. K prečítanej výpovedi z prípravného konania, z ktorej

vyplývalo, že skutok spáchali obaja obžalovaní uviedol, že nie je pravdivá, bol k nej prinútený policajtom Y.Š..

Z výpovede svedka T. S. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že sa nevie vyjadriť, či nastúpil obžalovaný S. B. dňa 06.02.2012 do práce, ani či bol v práci celú noc, ráno bol v práci, podpísal mu výkaz. Obžalovaný pracoval u nich asi dva mesiace. V priebehu tohto času urobil asi 3 razy urobil náhodné kontroly. Vždy bol na pracovisku. Zverené úlohy plnil. Neboli s ním problémy. Svedok pracoval pre firmu Energopol.

Z výpovede svedka I.. U. Q. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že neodmietol vypovedať. Je starostom obce Bzince pod Javorinou. Obžalovaného S. B. pozná od roku 2011 z aktívnych prác. Pol roka sa teda stretávali každý, keď mu zadeloval robotu. Bol s ním spokojný, čo mu povedal, to splnil. Pomohol mu nájsť prácu strážnika. Neriešil s ním žiadne problémy so spolunažívaním s občanmi. Pozná obžalovaného G. B.J.Č., tiež s ním v obci neboli nijaké problémy. Priestupkovo ich na komisii neriešili.

Z výpovede svedkyne L. W. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že je družka obžalovaného S. B., ktorý dňa 06.02.2012 išiel večer okolo 19.00 hod., do práce v Q. U. T., pričom uviedla, že v inkriminovaný večer bola ešte skontrolovať obžalovaného na pracovisku. Pri konfrontácii so skoršou výpoveďou z prípravného konania, kde skutočnosť, že bola za obžalovaným v inkriminovaný večer v práci, neuviedla, svedkyňa uviedla, že v prípravnom konaní si na ňu nespomenula.

Z výpovede svedkyne J. D. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že je sestrou obžalovaného S. B.Á. a obžalovaný G. B. je jej nevlastný otec. Neodmietla vypovedať. Dňa 06.02.2012 o ôsmej večer bol u nej na návšteve G. B. s jej mamou. Potom odišli spolu domov. S. B. tam vtedy nebol. Vie to, lebo si také veci zapisuje do kalendára. Dňa 15.02.2012 boli u nej na návšteve, či boli na návšteve 31.02. si nepamätá. Vo veci už raz vypovedala a pamätá si čo vypovedala. Uviedla, že sa nikdy nestalo, že by prišiel G. B. k nej sám. Chodievajú k nim na kávu aj večer aj poobede. K rozporu s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 21.05.2012, z ktorej vyplývalo, že jej matka s druhom ju v Č. navštevuje občas, nestretávajú sa často, občas ich navštívi aj ona. Častejšie sa stretávajú so S. B. a jeho družkou. Deň 06.02.2012 si nepamätá. Nevie, že by ju navštívil G. B. sám bez prítomnosti jej matky. Vždy prišli spolu počas dňa, nie večer. Uviedla, že táto výpoveď je pravdivá. Dňa 06.02.2012 nemali G. B. s jej matkou so sebou telefón, netelefonovali.

Z výpovede svedkyne L. W. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že je družkou S. B.. Neodmietla vypovedať. Okolo 19.15 hod. išiel na bicykli išiel do roboty, lebo okolo pol ôsmej musel byť v práci, musel tam byť, nemal y tej roboty ako odísť, lebo tam boli cenné veci. Verí, že v tej robote bol. Ráno o šiestej prišiel domov. Celý deň boli 06.02.2012 doma. Nemá vedomosť, že by mu 06.02.2012 niekto telefonoval. U. W. pozná z videnia. Nemá vedomosť, že by S. B.M. dňa 06.02.2012 alebo iný deň kontaktoval. Nemajú s ním nič, nevolávali si. G. B. pozná z videnia, na návštevy k nim nechodieval. S. B. chodieval k mame, ktorá žila s G. B.. Dňa 06.02.2012 bola pomôcť S. B. s drevom (nakladal drevo na kamión) v práci okolo pol deviatej. Rozpor s výpoveďou v prípravnom konaní, kde neuviedla, že bola za obžalovaným v práci, uviedla, že si povedala, že to povie až na súde.

Z výpovede svedkyne Y. B. na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že je družkou U. W.. Neodmietla vypovedať. Majú spolu dieťa, v deň skutku boli spolu u jej mamy na návšteve, išli domov, okúpala si hlavu a išli si ľahnúť. O skutku sa dozvedela dňa 07.02.2012. Okolo 11.00 hod. prišiel pán Y., ktorý U. W. zobral na vypočúvanie vo veci výživného. Ale to nebolo pravda, povedal jej, že ho nútil, aby vypovedal čo sa stalo u pána P., že má podozrenie na G. B. a aby to na neho povedal. Dňa 06.02.2012 k nim neprišiel G. B. ani S. B..

Z prečítaných zápisníc o konfrontácii medzi obvinenými navzájom a svedkom U.I.B. W. vyplýva, že všetci zotrvali na svojich výpovediach z prípravného konania.

Zo Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: PPZ - KEU - BA - EXP - 2012/3260 vyplývalo, že trasologická stopa zistená na mieste činu - odtlačok obuvi, nevykazuje znaky vhodné na individuálnu identifikáciu. A je vhodná len na určenie skupinovej príslušnosti a nie je vhodná k ďalšiemu využitiu.

Podľa Správy Prezídia PZ, odbor kynológie a hipológie, skupina metódy pachových konzerv, č. PPZ - OKH - 03 - 02 - 120/2012 zo dňa 09.07.2012 vyplývalo, že pachová stopa zistená na drevenom porisku bola porovnávaná s pachovými stopami S. B. a G. B., pričom nebola zistená pachová totožnosť medzi zaistenou pachovou stopou a porovnávacími pachovými stopami zaistených od obžalovaných.

Zo Znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalcov L.. L. G. a L.. J. Ž., ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný so súhlasom prokurátora a obžalovaného, vyplývalo, že obžalovaný S. B. netrpí a v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou a nikdy nebol závislý od alkoholu alebo iných látok. V čase skutku mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto konanie ovládať.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný S. B. bol doposiaľ trikrát súdne trestaný. Dva krát bol súdne trestaný pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a to Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom 2T/150/1997 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov v I. NVS a Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom 1T/4/2004 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky v II. NVS. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Trenčín pre trestný čin znásilnenia podľa § 242 ods. 1 Trestného zákona, pričom bolo u odsúdeného upustené od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/150/1997 a 1T/4/2004.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené spisy Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/150/1997 a 1T/4/2004 týkajúce sa obžalovaného S. B.Á..

Podľa registra trestov bol obžalovaný G. B. bol päť krát súdne trestaný. Všetky odsúdenia má osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy a oboznámené obrazové dôkazy tak ako je to uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 07.12.2012.

Z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k nepochybnému záveru, že žalovaný skutok sa stal a je trestným činom, právne kvalifikovaným ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, čo vyplýva jednoznačne z výpovede poškodeného D. P., ktorý podrobne a plasticky popísal priebeh skutku ako aj správanie páchatelov a ich oblečenie, ako aj zo stôp zaistených na mieste činu a Zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 07.02.2012. Výsluchom poškodeného ako a aj preukazom ZŤP bolo zistené, že poškodený je v dôsledku diabetes slabozraký a má amputovanú nohu. Poškodený D. P. v dôsledku svojich zdravotných problémov nebol schopný na hlavnom pojednávaní určiť zrakom ani sluchom, či osoby obžalovaných, sú tie osoby, ktoré popísal vo svojej výpovedi a ktoré ho dňa 06.02.2012 v jeho dome lúpežne prepadli, hoci bol na hlavnom pojednávaní dňa 04.12.2012 postavení zoči-voči obom obžalovaným. Táto neschopnosť je daná jeho zlým zdravotným stavom. Poškodený je zdravotne ťažko postihnutou osobou, diabetik so zhoršeným zrakom, ktorý sa oproti dňu, kedy bol prepadnutý, zhoršil. Je ťažko mobilný (na žiadosť súdu musel byť zo zdravotných dôvodov predvedený políciou, polícia mu robila sprievod, ukazovala mu cestu a poškodený chodil o barlách). Podľa sluchu ani zrakom nevedel určiť, či ho skutočne obžalovaní prepadli v jeho dome. Vo svojej výpovedi poukázal aj na časový odstup od skutku po jeho výsluch pred súdom. Obaja obžalovaní popreli spáchanie skutku. Výsledky samotného dokazovania nevyznegli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného a nepochybnému záveru, že žalovaný skutok spáchali obžalovaný S. B. a G. B.. Obžalovaný S. B. úplne popiera svoju účasť na spáchaní skutku tvrdením, že v čase jeho spáchania bol na svojom pracovisku v Q. U. T.. Jeho výpoveď potvrdzuje svedkyňa L. W., ktorá uviedla, že večer dňa 06.02.2012 išiel obžalovaný S. B. do práce. Svedok T. S.Á.F. potvrdil, že obžalovaný G. B. mal dňa 06.02.2012 nočnú a ráno dňa 07.02.2012, keď ho kontroloval, bol v práci. Obžalovaný G. B. popiera spáchanie skutku svojou osobou a tvrdí, že skutok spáchal obžalovaný S. B.M. a U. W.. Výpoveď svedka U.I.B. W. z prípravného konania mala usvedčovať zo spáchania skutku práve oboch obžalovaných a to S. B. a G. B.. Svedok U. W. však na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenil a pri konfrontácii so skoršou výpoveďou z prípravného konania tvrdil, že k nej bol prinútený políciou. Svedok U. W. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (bola na hlavnom pojednávaní prečítaná pre rozpor s výpoveďou z prípravného konania) tvrdil, že G. B. prišiel spolu so S. B.Á.M. za ním večer 06.02.2012, požičal im veci na prezlečenie a následne ich odviezol oproti družstvu na okraj Č.. Obžalovaní mu povedali, že idú k P., pričom mal pre nich prísť, keď mu zatelefonojú. Asi po hodine zatelefonovali a preto šiel pre nich. Podrobne popísal, ako sa mali obžalovaní dostať do domu, ako zbili psa, rozbili okno, ako sa správali k poškodenému, popísal vyskakovací nožík. Následne sa u U. W. prezliekli. Ďalej mu dňa 05.02.2012 telefonoval S. B., asi z telefónneho čísla XXXXXXXXXX., kde mu mal hovoriť, že ide večer do práce, preto sa ponáhl'a. So S. B. si vymenil E. kartu, lebo S. B. už nemal kredit. S. B. mu mal telefonovať, keď mal pre nich prísť. O celej veci sa mali rozprávať pred Y. B.. U. W. tiež uviedol, že dňa 06.02.2012 telefonoval G. B., dal mu tip, kde sa dajú zohnať peniaze. Zo záznamov telekomunikačnej prevádzky mobilných operátorov Telefónica O2 s.r.o., Orange Slovensko a.s. a Telekom, a.s. vyplynulo, že svedok U. W. ani obžalovaný S. B. medzi sebou dňa 05.02.2012 a 06.02.2012 netelefonovali. Obžalovaný G.M.R. B. a svedok U. W. majú ako jediní usvedčovať zo spáchania skutku obžalovaného S. B., ich výpovede však spolu nekorešponujú a je zrejmé, že udalosti si tieto osoby prispôsobujú podľa toho, ako im to práve vyhovuje, a to v snahe zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Vôbec nie je preukázané, kto vlastne dostal nápad spáchať skutok a kto sa na ňom aj reálne podieľal. Tvrdenie obžalovaného G. B., že čakal na svedka U.A.D. W. a obžalovaného S. B. u

svedkyňa J. D. sa nepotvrdilo (svedkyňa to poprela), telefonická komunikácia bola potvrdená iba medzi obžalovaným G. B. a svedkyňou Y. B., resp. svedkom U. W.V.D.. Skutočnosť, že mal s nimi komunikovať aj obžalovaný S. B. nebola vôbec preukázaná. Je preto nelogické, ako podrobne popisuje celý skutok svedok U. W. vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorý sa na ňom údajne priamo nepodieľal. Navyše treba uviesť, že poškodený jednoznačne uviedol, že osoby, ktoré ho prepadli sa v jeho dome vyznali. Do úvahy teda prichádza obžalovaný G. B.Č. a svedok U. W., ktorí podľa výpovede poškodeného v jeho dome istú dobu bývali, ale obžalovaný S. B. u poškodeného nikdy nebol. Treba uviesť, že napriek tomu, že poškodený pomerne presne popísal osoby v prípravnom konaní, ktoré ho mali prepadnúť, nebol s obžalovanými konfrontovaný bezprostredne po tom ako im bolo oznámené obvinenie, hoci vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, ktorý bol vyšetrovateľovi v prípravnom konaní známy, bolo potrebné takýto úkon vykonať a je možné takýto úkon považovať za úkon neodkladný a možno i neopakovateľný, ktorý v tom čase mohol prispieť k náležitému zisteniu a objasneniu tejto veci. Poškodený i na hlavnom pojednávaní podrobne popísal osoby, ktoré ho prepadli, avšak z odstupom času a z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu tieto už nebol schopný spoznať. Zo zdravotných dôvodov na strane poškodeného ako aj pre odstup času od udalosti, žiadna konfrontácia medzi poškodenými a obžalovanými vlastne neprichádzala na hlavnom pojednávaní do úvahy. Ďalej súd uvádza, že veci z trestnej činnosti sa nenašli u obžalovaného S. B.J.Č., ale u svedka U. W. (zatvárací nožík). Nie nepodstatnou skutočnosťou, ktorú súd zistil na hlavnom pojednávaní, sú vzájomné rodinné väzby obžalovaných a svedkov, ktorí vystupujú v predmetnej veci. Obžalovaný G. B. je strýkom obžalovaného S. B.Á.M., svedkyňa Y. B. je dcérou obžalovaného G. B. (a teda sesternicou obžalovaného S. B.) a svedok U. W. je druhom svedkyne Y. B.. Svedkyňa J. D. je sestrou obžalovaného S. B.X.W.. Svedkyňa L. W. je družkou obžalovaného S. B.. Výpovede svedkov je preto potrebné hodnotiť v kontexte týchto rodinných väzieb. Najmä výpoveď svedka U. W., či už z prípravného konania alebo na hlavnom pojednávaní, je nevierohodná a nemá oporu v ostatných výpovediach ani vykonaných dôkazoch. Vzhľadom na rodinné väzby na obžalovaných nemožno považovať za vierohodné ani výpovede svedkov Y. B., J. D. ani L. W., ktoré na hlavnom pojednávaní evidentne upravovali svoje výpovede oproti výpovediam z prípravného konania v prospech obžalovaných a svedka U. W.. Čo sa týka výpovede obžalovaných treba uviesť, že obžalovaný môže na svoju obranu uvádzať čokoľvek a je úlohou orgánov činných v trestnom konaní a súdov posúdiť, či ich obhajobné tvrdenia majú oporu vo vykonaných dôkazoch alebo nie. Na mieste činu boli zaistené dve objektívne stopy. Jedna trasologická - odtlačok obuvi a jedna pachová. Skúmaním stôp zaistených na mieste činu - pachovej stopy na drevenom porisku a odtlačku obuvi neboli zistené, žiadne podstatné skutočnosti. Znaleckým skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava bolo zistené, že trasologická stopa nevykazuje znaky vhodné na individuálnu identifikáciu a je vhodná len na určenie skupinovej príslušnosti a nie je vhodná na ďalšie použitie. Pachová stopa zistená na drevenom porisku bola porovnávaná s pachovými stopami S. B.Č. a G. B., pričom nebola zistená pachová totožnosť medzi zaistenou pachovou stopou a porovnávacími pachovými stopami zaistených od obžalovaných. Teda ani tieto stopy nie sú ako dôkazy použiteľné na ustálenie, či obžalovaní boli v čase spáchania skutku na mieste činu.

Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Ustanovenie § 2 ods. 4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny. Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia neviny vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať. Jedná sa najmä o zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine. Ďalšou zásadou je zásada „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. V danom prípade súd nemal dostatok spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol s istotou vysloviť, že žalovaný skutok spáchali obžalovaní. V tomto smere sa súd dostal do dôkaznej núdze a za takejto dôkaznej situácie nemá inú možnosť, ako rešpektovať základnú zásadu trestného práva v pochybnostiach v prospech obžalovaného a obžalovaných spod obžaloby s poukazom na § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodiť z dôvodu, že nebolo preukázané, že obžalovaní žalovaný skutok spáchali.

V rámci adhézneho konania si poškodený včas uplatnil a vyčíslil náhradu škody do skončenia vyšetrovania a na svojom nároku zotrvala aj na hlavnom pojednávaní. Súd odkázal poškodeného s

uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko súd obžalovaných spod obžaloby oslobodil a iný výrok neprichádzal do úvahy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.